

Dân Chủ XHCN Hoa Kỳ?

Ký Thiệt

Trong cố gắng tái chiếm Hạ Viện Hoa Kỳ trong cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ vào tháng 11 tới, Đảng Dân Chủ đã tìm được một ngôi sao mới: cô Alexandria Ocasio-Cortez. Cuối tháng sáu vừa qua, trong cuộc bầu cử sơ bộ của Đảng Dân Chủ ở Thành phố New York để chọn người ra tranh chiếc ghế dân biểu tại Hạ Viện, Cortez, một cô gái 28 tuổi gần như “vô danh” trên chính trường Mỹ, đã hạ Dân biểu Joe Crowley mười nhiệm kỳ, nhân vật thứ nhì trong khối thiểu số tại Hạ Viện hiện nay và được xem là người sẽ thay bà Nancy Pelosi để làm chủ tịch Hạ Viện, nếu Đảng Dân Chủ chiếm đa số trong cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ sắp tới.

Thắng lớn bất ngờ của Ocasio-Cortez, một người trẻ hoạt động cộng đồng, cựu nhân viên hầu rượu, hay gái bán ba (bartender), tự nhận là tín đồ của chủ nghĩa xã hội cực đoan, đã được Đảng Dân Chủ nhiệt liệt đón mừng trong lúc đang tìm kiếm những khuôn mặt mới cho đảng. Tom Perez, chủ tịch Ủy Ban Quốc Gia của Đảng Dân Chủ, mừng rỡ tuyên bố: “*Ocasio-Cortez chính là tương lai của đảng ta!*” Truyền thông Dòng chính (TTDC) và Truyền thông Thiên tả (TTTT) thì khỏi nói, đã thổi Cortez lên tận trời xanh. Cô ta liên tiếp xuất hiện trên màn ảnh truyền hình, tuyên bố nẩy lửa để cổ vũ cho chủ nghĩa xã hội, và chủ nghĩa cộng sản: “Communism is good!”

Alexandria Ocasio-Cortez đã cùng với Nghị sĩ Bernie Sanders (Độc lập, Vermont) trở thành khuôn mặt mới và cũ của chủ nghĩa xã hội tại nước Mỹ. Ocasio-Cortez đã cặp với Nghị sĩ Sanders cùng nhau đi vận động cho các ứng cử viên xã hội chủ nghĩa trong cuộc bầu cử quan trọng giữa nhiệm kỳ sắp tới. Đi tới đâu họ cũng ăn to nói lớn và được những ủng hộ viên, hầu hết là giới trẻ, nhiệt liệt hoan hô. Nhiều người Mỹ gốc Việt nhìn vào hiện tượng trên đây và băn khoăn tự hỏi: “*Liệu nước Mỹ có sẽ trở thành ‘Dân chủ XHCN Hoa Kỳ’, theo kiểu ‘Cộng Hòa XHCN Việt Nam’?*”

Có lẽ không.

Theo thăm dò dư luận do tờ The Hill và HarrisX thực hiện được phổ biến vào ngày 24 tháng 7 vừa qua, đa số áp đảo 76 phần trăm người được hỏi đã trả lời họ sẽ không bỏ phiếu cho một chính trị gia “xã hội chủ nghĩa”, trong khi chỉ có 24 phần trăm trả lời sẽ bầu cho phe xã nghĩa. Cụ Sanders, nghị sĩ “độc lập” của tiểu bang Vermont, ra tranh làm ứng cử viên tổng thống của Đảng Dân Chủ năm 2016 với bà Hillary Clinton, đã hứa hẹn “Medicare” cho mọi người và đại học miễn phí cho sinh viên... nhưng cũng thất cử.

Nay, người trẻ xã nghĩa Cortez cũng hứa hẹn như vậy và đang **thúc đẩy Đảng Dân Chủ tiến xa hơn về phía tả** với sự cổ vũ của TTDC và TTTT, trong khi một số thành viên hàng đầu của Đảng Dân Chủ cố gắng kèm hãm sự lớn mạnh của chủ nghĩa xã hội trong Đảng. Bằng cớ là bà Nancy Pelosi, lãnh tụ khối thiểu số (Dân Chủ) tại Hạ Viện, mới đây đã nói rằng bà không tin chủ nghĩa xã hội đang bành trướng trong Đảng Dân Chủ. Bà Pelosi nói: “*Có lẽ khuynh hướng ấy đang lên cao trong đơn vị ấy (đơn vị của Cortez). Nhưng tôi không chấp nhận bất cứ sự phổ cập đặc tính hóa nào đảng chúng tôi do những người của Đảng Cộng Hòa gán ghép. Do đó, tôi xin được bác bỏ điều đó ngay bây giờ.*”

Đã quá muộn chẳng? Cảm quan cho rằng Đảng Dân Chủ đang nghiêng về chủ nghĩa xã hội đã thể hiện rõ trên TTDC và TTTT, và các lãnh tụ của phe bảo thủ trên chính trường Mỹ đang lấy làm sung sướng vỗ tay **hoan hô sự nghiêng về phía tả** của Đảng Dân Chủ. Họ đặt câu hỏi đơn giản: “*Chính quyền lấy tiền đâu ra để trả cho tất cả những cái “free” mà Đảng Dân Chủ hứa hẹn hôm nay?*” Xuất hiện trên “The Daily Show”, Ocasio-Cortez giải thích như sau:

“Một trong những điều chúng tôi đã nhìn thấy là, nếu mọi người trả tiền thuế công bằng về phần của mỗi người... Giả tí những công ty và những người siêu giàu, như Warren Buffet chẳng hạn, nếu ông ta cũng đóng thuế như người thư ký của ông ta, 15 phần trăm... Nếu ông ta đóng ngạch thuế 15 phần trăm, và nếu ngạch thuế cho các công ty của chúng ta tăng lên 28 phần trăm... Và nếu chúng ta làm hai điều trên thì sẽ có hai ngàn tỉ đô để có thể đóng những lỗ thủng trong ngân sách.”

Vài bình luận gia trong phe bảo thủ đang vạch ra cho thấy cái chủ nghĩa xã hội được cô Ocasio-Cortez và cụ Bernie Sanders cổ vũ, cũng giống như Karl Marx, Lenin, Stalin, Mao, vân vân, **không phải là tự nguyện** nhưng là **cưỡng bách**. Người ta đặt câu hỏi rằng tại sao một người với tâm trí lành mạnh lại có thể cổ vũ cho một phong trào chính trị phải chịu trách nhiệm về một trăm triệu người chết trong thế kỷ vừa qua, cũng như

những khổ đau không kể hết? Và, họ nhận định rằng qua những phát biểu của Ocasio-Cortez, cô ta đã tự chứng tỏ là một người không biết quan sát, không suy nghĩ và không được giáo dục để có thể làm ngơ cái thảm họa của Venezuela, Cuba, Bắc Triều Tiên hiện nay, hay cựu Liên bang Xô-Việt trước kia. Chủ nghĩa xã hội, dưới tất cả những danh xưng khác nhau (dân chủ xã hội chủ nghĩa, cộng sản chủ nghĩa, chủ nghĩa Quốc Xã, vân vân), cũng đều là lấy tài sản của một người và đem cho một người khác, tất cả đều nhân danh “công bằng”.

Cô Ocasio-Cortez, Nghị sĩ Bernie Sanders và những tín đồ của xã hội chủ nghĩa khác cũng đều hứa “miễn phí” cho mọi thứ, và cũng đều nói rằng tăng thuế nhà giàu và các công ty lớn để trả cho những cái “miễn phí” của mọi người. Điều này sẽ đưa đến sự suy tàn của nền kinh tế quốc gia và tới lúc nào đó sẽ hết nhà giàu và không còn công ty lớn để đánh thuế như đã xảy ra tại mọi nước xã hội chủ nghĩa, đúng như lời bà Margaret Thatcher, cố Thủ tướng Anh: “*Vấn đề của chủ nghĩa xã hội là tới lúc nào đó nó sẽ xài hết tiền của người khác!*”

Alexandria Ocasio-Cortez, 'khuôn mặt mới' của Đảng Dân Chủ.

Nhưng, cô Ocasio-Cortez không dừng lại ở đây. Ocasio-Cortez và các đồng chí của cô cũng tranh cử dưới **khẩu hiệu: “Hủy bỏ ICE”** (Immigration and Customs Enforcement). **Hủy bỏ nhà tù. Hủy bỏ tiền bảo chứng tại ngoại. Hủy bỏ biên giới.** Đồng thời cô cũng thúc đẩy Đảng Dân Chủ theo đuổi những mục tiêu của cánh tả trong đảng một cách tích cực hơn khiến thành phần ôn hòa trong đảng lo ngại sẽ làm hỏng cơ hội của Đảng Dân Chủ để chiếm quyền kiểm soát Hạ Viện trong cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ tới đây.

Trong một bài đăng trên tờ Wall Street Journal, cựu Nghị sĩ Joe Lieberman viết rằng sự thắng cử của Ocasio-Cortez “có thể làm hại Quốc Hội, nước Mỹ và Đảng Dân Chủ” và thúc đẩy ông Crowley, người vừa bị Ocasio-Cortez đánh bại trong cuộc bầu sơ bộ của Đảng Dân Chủ ở New York, ra ứng cử vào Hạ Viện với danh nghĩa một đảng thứ ba. Ông Lieberman viết: “*Vì những chính sách mà Ocasio-Cortez cổ vũ quá xa với dòng chính, sự đắc cử của cô vào tháng 11 sẽ làm cho Quốc Hội khó mà chấm dứt đánh phá nhau và bắt đầu giải quyết các vấn đề*”. Cựu Nghị sĩ Lieberman cũng báo động: “*Những người Cộng Hòa đang gọi Ocasio-Cortez là ‘khuôn mặt mới’ của Đảng Dân Chủ.*”

Alexandria Ocasio-Cortez là một hiện tượng lạ khó giải thích trên chính trường Mỹ, mà một cựu “thuyền nhân tị nạn Cộng sản”, ông Vĩnh Tường, đã viết như sau: “*Năm 2016 là một trang hiếm có trong lịch sử bầu cử của Hoa Kỳ. Cựu TT Obama để lại gia tài khá đồ sộ làm nền móng cho phong trào xã hội chủ nghĩa của ông cụ Bernie Sander và cho cả phong trào cách mạng Trump.*”

Xin nhắc lại cho dễ hiểu, là gia tài đầy gai góc này đã đẻ ra hai phong trào: một là phong trào xã hội chủ nghĩa, toàn cầu hoá của cụ Sanders, và hai là phong trào Quốc gia, dân túy (Dân vi quý) (American First) của Donald Trump.

Ngon lửa hướng về xã hội chủ nghĩa nhen nhóm từ bên trong đảng DC, bùng lên khá mạnh bắt đầu vào mùa bầu cử 2015 – 2016, tiếp sau nhiệm kỳ TT Obama. Người dẫn đầu là nghị sĩ ứng viên Bernie Sanders với những khẩu hiệu vận động như “**free healthcare**” “**Free College**”, tăng thuế nhà giàu và giới 1%, vân vân. . .

Ở đâu và thời kỳ nào có nhiều bất công (xin mở ngoặc, có khi chỉ là tuyên truyền), nghèo khó, nợ nần chồng chất ngày một nhiều đến mức khó ngóc đầu lên, xã hội chia rẽ, phân hoá thì cuộc sống trở nên bất an; tâm tư người dân lo sợ cho hiện tại và sợ luôn những gì chưa biết ở ngày mai; niềm tự tin sẽ mất dần và họ chắc chắn sẽ mong có nơi nương tựa. Và có hai nơi con người tìm đến:

- về mặt **tinh thần** thì con người tìm đến Thần, Phật, hay đấng Tạo hoá để cầu xin.
- Về **nhu cầu vật chất** cho đời sống thường ngày, thì người dân mong cầu ở một xã hội khác hơn, từ đó chính phủ sẽ nắm quyền “**xin – cho**”. Một khi, **được sự đãi ngộ của chính phủ, thì lại có nỗi sợ khác. Đó là sợ chính quyền.**

Thói quen dựa dẫm dần hồi gặm nhấm niềm tự tin và ý chí tự túc, tự cường; có khi ngay cả tự do dân chủ cũng dễ dàng chấp nhận; từ từ từng bước hy sinh vào tay chính quyền. Đây chính là miền đất và thời tiết thuận lợi nhất cho phong trào xã hội chủ nghĩa, cộng sản chủ nghĩa “đấu tranh” để mọc mầm, phát triển. Tin

rằng người gốc Việt ở hạng có tuổi, đã là ty nạn chắc hầu hết ai cũng biết lẽ này. Phong trào xã hội chủ nghĩa được hưởng ứng càng mạnh thì càng chứng tỏ cái nền móng ấy đã hiển lộ rõ ràng – đó chính là hiện tình xã hội xảy ra sau tám năm trước khi ông Trump đắc cử. Căn cứ địa này có phải tự nhiên mà có hay không có, hoặc cứ che mắt lại, để nói không có gì cả, tùy ở mỗi người. Sự thật nó không theo ai cả. Một điều nghe lạ, nhưng nhìn kỹ thì sẽ thấy không lạ chút nào. Cũng từ trên miền đất ấy, loại cây khác hẳn, mọc lên – tuyệt đối không phải là cây xhcn.

Nỗi lo sợ cho một viễn ảnh tương lai đã đánh thức người dân Hoa Kỳ thảm lặng, và một phong trào khác, tương phản hoàn toàn với **phong trào xhcn của ông Sanders**, cùng lúc nổi lên như giông bão, đó là **chính là phong trào Trump. Ông Trump đánh mạnh, đánh thẳng với những lời táo bạo chưa bao giờ thấy.**

Chính giới có đầu óc thâm căn cố đế với mô lý thuyết chính trị (political ingrained), không ít người hoang mang, hay xúc nổi, ngứa ngáy, ngồi đứng chẳng yên vì cho rằng hiện tượng phi lý, và Hoa Kỳ không thể có một ông tổng thống như ông Trump. Nhưng bình dân, ai đã biết lẽ thường: **‘không có việc gì xảy ra mà không có nguyên do của nó,’** thì vẫn bình chân như vại mà xem.

Ở chỗ cực âm, cũng là nơi chứa mầm dương để sinh trưởng. Đó là quan hệ tồn vong, sinh diệt giữa âm dương không bao giờ dừng (negative and positive). Ở chế độ lưỡng đảng như Hoa Kỳ, – một tả, một hữu (một trái, một phải) nên nguyên lý này càng hiển hiện rõ nét hơn bất kỳ nơi nào trên thế giới.

Bảo người dân Mỹ phải hy sinh những giá trị tự do tinh thần đích thực cho con người trong nền dân chủ pháp trị tuyệt vời mà họ đã quen sống, để có những thứ tự do **xin cho**, mị dân làm thoả mãn những đòi hỏi của bản năng là điều có thể có, nhưng không dễ chút nào. Bởi:

- **Thứ nhất** – nền tảng văn hoá của dân Hoa Kỳ là niềm tin Thiên Chúa tuy bị mưa gió dập vùi, nhưng nó vẫn tồn tại vững chắc như định luật thiên nhiên.
- **Thứ hai** – đa số dân bản xứ (miễn trừ di dân mới đến gần đây), người ta đã có tập quán theo nguyên tắc giữ gìn tự do – chính là tư tưởng thực tế kiểu cowboy, tự túc, tự cường, tự đứng trên đôi chân của mình, không ngại đối đầu với cuộc đời đầy chông gai phía trước. Hầu hết, họ là những người có tư tưởng hạnh phúc ở hiện tiền, lòng không mong chờ dựa dẫm vào những lời hứa lâu dài từ chủ thuyết chính trị nào.
- **Thứ ba**, – là người dân Hoa Kỳ im tiếng, không đồng nghĩa với vô cảm. Lâu nay họ ngậm bồ hòn để nhìn chính trị gia của mình quen thói phải đạo chính trị (Political correctness). Chính trị gia thì ỷ lại chiếc đũa thần chính trị mị dân như bùa phép tà quyền mà quên rằng nó không còn mấy tác dụng trong thế kỷ 21 – thời đại của kỹ thuật thông tin. Bên nào sử dụng thứ này thành tập quán, bình dân hãy nhìn cho kỹ mà tự trả lời. Từ lâu đã ở trong cái kén chính trị bài bản, nên họ quên rằng người dân đang nhần nhện những điều chướng tai, gai mắt, chứ không phải là họ không biết gì – tức là chính trị gia đã **thái quá** mà không coi chừng **bất cập**.

Ba điều trên đây chính là nền tảng cử tri mà ông Trump khéo vận dụng chứ không phải Nga – Tàu nào rót mật vào tai hoặc cầm tay họ bỏ phiếu vào thùng cả. Phong trào xã hội chủ nghĩa và chủ nghĩa toàn cầu hoá nổi lên càng mạnh bao nhiêu thì nỗi lo sợ gia tăng bấy nhiêu, và nền tảng cử tri của cuộc cách mạng Trump càng mạnh bấy nhiêu. Cái thế lưỡng cực – âm, dương (- /+) của cục bìn điện ta dùng hàng ngày cũng vậy. Còn nhớ, trong khi vận động có lần, ngay sau lời khen cử tri của ông **rất thông minh và chắc chắn trung thành**, ông Trump tỏ sự tự tin đến mức tuyên bố này lừa rằng **“Dù tôi có bắn người trên Đại lộ Năm tôi cũng không mất cử tri của tôi.”**

Truyền thông cứ tự do xô nghiêng, đá ngựa. Còn bình dân cứ tự nhìn, nhìn kỹ, thật kỹ và chắc chắn sẽ rất lý thú khi thấy sự thật này. TTTT (truyền thông thiên tả) và quý vị DC tha hồ bôi bẩn, ném bùn ông Trump toi tả đến chó nhà cũng sửa vì không còn nhận ra ông. **Ý tưởng, cách mạng ủng hộ ông Trump mạnh và chắc đến mức không gì lay chuyển nổi**, người ta không cần nghe TTTT bôi bác nữa...

Ngoài cụ xã nghĩa Sanders – tuy không thành công, còn có ông Trump và dân Hoa Kỳ dĩ nhiên phải cảm ơn mầm bắt đầy xương xóc của ông Obama để lại. (ngưng trích) Cụ xã nghĩa Sanders đã thất bại, nay lại dẫn dắt đồng chí trẻ Ocasio-Cortez trên con đường đi không bao giờ đến, như nhan đề một cuốn sách của nhà văn hồi chánh Xuân Vũ.